

Η Ορθοδοξία και τα εγκλήματα του θρησκευτικού φανατισμού

Της Χριστιάννας Λούπα

(25-10-2008)

christiannaloupa.blogspot.com

loupachr@otenet.gr

Πόσοι από μας αλήθεια γνωρίζουν ότι ο Παρθενώνας στα βυζαντινά χρόνια είχε μετατραπεί σε χριστιανικό ναό, αρχικά της Αγίας του Θεού Σοφίας και κατόπιν της Παναγίας της Αθηνιώτισσας, που διατηρήθηκε μέχρι τον 19^ο αιώνα; Πόσοι γνωρίζουν επίσης ότι εκεί που σήμερα βρίσκεται ο ναός του Αγίου Δημητρίου στη Θεσσαλονίκη υπήρχε το μεγάλο τέμενος της Καβειρούς Δήμητρος και ότι στη θέση της Μονής Δαφνίου βρισκόταν άλλοτε περικαλλής ναός του Δαφναίου Απόλλωνα;

Είναι δυστυχώς εκατοντάδες οι εκκλησίες που κτίστηκαν πάνω σε αρχαιότητες και μάλιστα χρησιμοποιώντας τα υλικά τους, πράγμα που μπορεί οποιοσδήποτε να παρατηρήσει. Γιατί στα βυζαντινά χρόνια του σκοταδισμού κάθε τι το ελληνικό έπρεπε να καταστραφεί. Είναι δυστυχώς λυπηρό να το λέμε, αλλά στο όνομα του χριστιανισμού καταστράφηκαν με μανία τα κατάλοιπα του ωραιότερου ίσως πολιτισμού του κόσμου. Η διαταγή των βυζαντινών αυτοκρατόρων ήταν σαφής: «ες έδαφος φέρειν» «και από τότε (8^ο αι. μ.Χ) και για πολλούς αιώνες μανιασμένα πλήθη ρασοφόρων ισοπέδωναν ο,τιδήποτε θύμιζε τον ωραιότερο πολιτισμό, που γεννήθηκε ποτέ στη Γη». («Η θαμμένη Ελλάδα», Ιω. Λάζαρης, εκδ. Δαυλός).

Μολονότι η Αγία Σοφία αποτελεί ένα αριστούργημα αρχιτεκτονικής, το οποίο πρέπει πάση θυσία να συντηρηθεί και να αναδειχθεί σε μνημείο της παγκόσμιας κληρονομιάς, ας έχουμε υπόψη

μας ότι στη θέση της και του διπλανού ναού της Αγίας Ειρήνης, υπήρχαν τρεις ελληνικοί αρχαίοι ναοί και ότι ο Ιουστινιανός είχε δώσει εντολή να αφαιρεθούν από όλους τους αρχαίους ναούς της βυζαντινής επικράτειας πολύτιμα υλικά, μάρμαρα και κίονες προκειμένου να κοσμήσουν τον νεόδμητο ναό.

Πράγματι, από το 330 μ.Χ - οπότε και τα εγκαίνια της Κωνσταντινούπολης - και μετά, άρχισαν και οι διωγμοί του ελληνικού πολιτισμού με διάφορες μορφές («Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», Κων/νου Παπαρηγόπουλου, εκδ. Γαλαξίας). Στο όνομα του εξαγνισμού από την ειδωλολατρία, τελέστηκε και το μεγάλο έγκλημα της πυρπόλησης της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας των 700.000 τόμων και του Μουσείου από τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόφιλο και πλήθος μοναχών, ενώ ο επίσης Πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριλλος διέταξε τον φανατισμένο όχλο να κατακρεουργήσει την νεοπλατωνική φιλόσοφο Υπατία. Επίσης, ο Ιουστινιανός έκλεισε την Πλατωνική Ακαδημία, που λειτουργούσε επί εννιακόσια δεκαέξι χρόνια, εξορίζοντας τους Καθηγητές και κήρυξε εκτός νόμου τη Φιλοσοφία και ο Μ. Θεοδόσιος έθεσε εκτός νόμου τις θετικές επιστήμες. Ο Θεοδόσιος ο Β΄ ο Μικρός, έδωσε εντολή να μη μείνει ίχνος αρχαίου ναού, ενώ ο Αρκάδιος θεωρείται υπεύθυνος για τη μεγαλύτερη καταστροφή των αρχαίων ιερών.

Κι ενώ η εκκλησιαστική ηγεσία της εποχής κήρυττε ότι στα αγάλματα κατοικούν δαιμόνια, οι καταστροφές των μνημείων από αλαλάζοντα αμόρφωτα πλήθη συνεχίζονταν με αμείωτη ένταση και τελικά αποδείχτηκε ότι ήταν πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που έκαναν αργότερα οι Οθωμανοί με την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Ο ίδιος ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος άλλωστε, ως Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, διέταξε την καταστροφή ενός από τα επτά θαύματα του κόσμου: του ναού της Αρτέμιδος στην Έφεσο!

Με λίγα λόγια, η Ορθοδοξία της εποχής μπορεί να μην έφτασε στο σημείο να έχει Ιερά Εξέταση και να καίει μάγισσες στην πυρά, όμως στο όνομα του θρησκευτικού φανατισμού έκανε ουκ ολίγα εγκλήματα εις

βάρος του πολιτισμού και της ελευθερίας της σκέψης. Ως συνήθως, δηλαδή, βγάλαμε τα μάτια μας μόνοι μας.

Και προς επίρρωση των παραπάνω, λίγοι σχετικοί στίχοι του μεγάλου Κωστή Παλαμά:

*"..Του ρασοφόρου σύντριψεν ο πέλεκυς κ' η αξίνα,
τα μεγαλόχαρα είδωλα στα βάθη των ναών.
Των συντριμμένων η ψυχή δε χάθηκε μ' εκείνα,
φωτοπλανήτης έγινε στα χάη των ουρανών,
όσο που νέα ζωντάνεψεν αγαλματένια κρίνα,
στον διαλεκτό το λογισμό, στους κήπους των σοφών."*

Αυτά για να μη λέμε ότι οι άξεστοι βάρβαροι κατέστρεψαν τον πολιτισμό μας!